

- 2) Czy art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy postępowanie w państwie członkowskim wydania nie spełnia wszystkich wymagań proceduralnych określonych w art. 17 rozporządzenia nr 805/2004, dla konwalidacji braku takiej zgodności konieczne jest, aby dłużnikowi zostały należycie wskazane wszystkie informacje wymienione w art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia? W szczególności, czy nadanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego jest wykluczone w sytuacji, gdy dłużnik nie uzyskał informacji o adresie instytucji, do której powinien wnieść środek prawny, choć przekazano mu jednak wszystkie inne informacje wymienione w art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 143, 2004, s. 15.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 22 maja 2017 r. – EUflight.de GmbH/TUIfly GmbH**

(Sprawa C-292/17)

(2017/C 249/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EUflight.de GmbH

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy odwołanie lotu jest konsekwencją nadzwyczajnej okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ także wówczas, jeżeli okoliczności (w tym wypadku: „dziki strajk” lub „fala zachorowań”) dotyczą danego lotu w sposób pośredni, ponieważ skłoniły one przewoźnika lotniczego do reorganizacji swojego całego planu lotów i ta organizacja zawiera planowe odwołanie konkretnego lotu? Czy przewoźnik lotniczy może również wówczas zwolnić się od odpowiedzialności zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004, gdy analizowany lot mógłby się odbyć bez reorganizacji, ponieważ przydzielona do tego lotu załoga byłaby do dyspozycji, gdyby nie została w następstwie reorganizacji przydzielona do innych lotów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sadu (ósma izba) wydanego w dniu 30 marca 2017 r. w sprawie T-112/15,
Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 czerwca 2017 r. przez Republikę Grecką**

(Sprawa C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou i E. Leftheriotou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o jego uwzględnienie, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie T-112/15 w części oddalającej jej skargę, uwzględnienie skargi wniesionej przez Republikę Grecką w dniu 2 marca 2015 r., uchylenie decyzji Komisji Europejskiej 2014/950/UE z dnia 19 grudnia 2014 r. w części, w której wyłącza z finansowania Unii Europejskiej wydatki poniesione przez Republikę Grecką w sektorze płatności obszarowych w roku składania wniosków 2008 odpowiadające: a) 10 % kwoty ogółem wydatków poniesionych na płatności dotyczące użytków zielonych, b) 5 % kwoty ogółem wydatków poniesionych na uzupełniające płatności związane i c) 5 % kwoty ogółem wydatków poniesionych na rozwój obszarów wiejskich, oraz o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów:

- A. W odniesieniu do części zaskarżonego wyroku dotyczącej pierwszego zarzutu skargi odnoszącego się do korekty finansowej w wysokości 10 % obejmującej pomoc z tytułu obszarów wykorzystywanych jako użytki zielone (pkt 23–106 zaskarżonego wyroku) podnoszone są trzy zarzuty odwołania.

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy błędnej interpretacji i stosowania art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r., co się tyczy definicji użytków zielonych, błędnej interpretacji i stosowania art. 296 TFUE oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Drugi zarzut odwołania dotyczy błędnej interpretacji i stosowania art. 296 TFUE lub niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w części, w której oddalone zostały zastrzeżenia Republiki Greckiej odnośnie do zgodności z prawem decyzji Komisji.

Ponadto w trzecim zarzucie odwołania podnoszone jest, że zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem zasady proporcjonalności oraz na podstawie błędnej interpretacji i stosowania art. 296 TFUE i z niewystarczającym uzasadnieniem.

- B. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku, która odnosi się do drugiego zarzutu skargi dotyczącego korekty finansowej w wysokości 5 % w sektorze pomocy uzupełniających płatności obszarowych związanych (pkt 107–137 zaskarżonego wyroku), podnoszone są dwa zarzuty odwołania. Pierwszy (czwarty zarzut odwołania) dotyczy błędnej interpretacji i stosowania art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 i art. 11 rozporządzenia nr 885/2006, błędnego lub niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, natomiast drugi odnosi się do tego, że rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku oparte jest na błędnym zastosowaniu zasady proporcjonalności łącznie z błędną interpretacją i stosowaniem art. 296 TFUE, a także niewystarczającym i sprzecznym uzasadnieniem.
- C. W końcu, co się tyczy części zaskarżonego wyroku odnoszącej się do trzeciego zarzutu skargi dotyczącego korekty finansowej w wysokości 5 % w sektorze rozwoju obszarów wiejskich (pkt 138–168 zaskarżonego wyroku), podnoszone jest, że (szósty zarzut odwołania) zaskarżony wyrok w części, w której oddala częściowo żądanie Republiki Greckiej, został przyjęty przy całkowitym braku uzasadnienia.
-